3 Baruc
(sau Apocalipsa grecească a lui Baruc)

https://www.pseudepigrapha.com/pseudepigrapha/3Baruc.html

Prolog

1. O naraţiune şi o revelaţie a lui Baruc, despre lucrurile inefabile pe care le-a văzut din porunca lui Dumnezeu. Binecuvântează, Doamne.
2. O descoperire a lui Baruc, care stătea pe malul râului Gel plângând pentru robia Ierusalimului,
3. când şi Abimelec a fost ocrotit de mâna lui Dumnezeu, la ogorul lui Agripa. Şi şedea astfel la porţile frumoase, unde se afla Sfânta Sfintelor.

1.1. Cu adevărat, eu, Baruc, plângeam în gândul meu şi mă întristam din cauza poporului şi că
2. regele Nebucadneţar a primit îngăduinţa lui Dumnezeu să-i distrugă cetatea, zicând: „*Doamne, de ce ţi-ai dat foc viei şi ai pustiit-o? De ce ai făcut aceasta? Şi de ce, Doamne, nu ne-ai pedepsit cu o altă pedeapsă, ci ne-ai dat în mâinile unor neamuri ca acestea,*
3. *ca să ne batjocorească şi să zică*: „*Unde este Dumnezeul lor?*” Şi iată, pe când plângeam şi spuneam astfel de lucruri, am văzut un înger al Domnului venind şi zicând către mine: „*Înţelege, omule preaiubit, şi nu te îngrijora atât de mult de mântuirea Ierusalimului, căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu*, *Cel Atotputernic*.
4. *El m-a trimis înaintea ta, ca să-ţi fac cunoscut şi să-ţi arăt toate (lucrurile) lui Dumnezeu*.
5, 6. *Căci rugăciunea ta a fost ascultată înaintea Lui şi a intrat în urechile Domnului Dumnezeu*.” Şi după ce mi-a spus aceste lucruri, am tăcut. Şi îngerul mi-a zis: „*Încetează să-L provoci pe Dumnezeu şi îţi voi arăta alte taine, mai mari decât acestea*.”
7. Şi eu, Baruc, am zis: „*Viu este Domnul Dumnezeu, că dacă îmi vei arăta şi dacă aud un cuvânt de la tine, nu voi mai vorbi.*
8. Dumnezeu va adăuga la judecata mea în ziua judecăţii, dacă voi vorbi după aceea.” Şi ***îngerul puterilor*** mi-a zis: „*Vino şi îţi voi arăta tainele lui Dumnezeu*.”

Primul Rai

2.1. Şi m-a luat şi m-a condus acolo unde firmamentul era întărit şi unde era un râu pe care nimeni nu-l poate trece, nici vreo adiere străină dintre toate cele pe care le-a creat Dumnezeu. Şi m-a luat şi m-a condus la ***primul cer*** şi mi-a arătat o uşă foarte mare. Şi mi-a zis: „*Să intrăm prin ea*”,
3. şi am intrat ca şi cum *am fi purtaţi* pe aripi, o distanţă de aproximativ treizeci de zile de călătorie. Şi mi-a arătat în interiorul cerului o câmpie; şi acolo locuiau oameni,
4. cu feţe de boi, coarne de cerb, picioare de capră şi pulpe de miei. Şi eu, Baruc, l-am întrebat pe înger: „*Spune-mi, te rog, care este grosimea cerului în care am călătorit*,
5. *sau care este întinderea lui sau care este câmpia, ca să pot spune şi fiilor oamenilor?*” Şi îngerul, al cărui nume este ***Famael***, mi-a zis: „*Această uşă pe care o vezi este uşa cerului şi, pe cât de mare este distanţa de la pământ la cer, pe atât de mare este şi grosimea ei; şi iarăşi, pe cât de mare este distanţa (de la Nord la Sud, aşa de mare) este lungimea câmpiei pe care ai văzut-o*.” Şi iarăşi ***îngerul puterilor*** mi-a zis: „*Vino şi-ţi voi arăta taine mai mari*.”
6, 7. Dar am zis: „*Te rog, arată-mi cine sunt aceşti oameni*.” Şi el mi-a zis: „*Aceştia sunt cei care au zidit turnul de luptă împotriva lui Dumnezeu şi Domnul i-a izgonit*.”

© Biblioteca Spirituală

Al Doilea Cer

3.1. Şi îngerul Domnului m-a luat şi m-a condus într-un al ***doilea cer*****.** Şi mi-a arătat şi acolo o uşă ca prima

2. şi a zis: „*Să intrăm prin ea!*” Şi am intrat, fiind purtaţi pe aripi o distanţă de aproximativ *şaizeci de zile* de călătorie.

3. Şi mi-a arătat şi acolo o câmpie, plină de bărbaţi,

4. a căror înfăţişare era ca *a* câinilor şi *ale căror* picioare *erau* ca *cele* ale cerbilor.

5. Şi l-am întrebat pe înger: „*Te rog, Doamne, spune-mi cine sunt aceştia*.” Şi el a zis: „*Aceştia sunt cei care au dat sfatul să construiască* ***turnul****, căci cei pe care îi vezi au scos afară mulţimi de bărbaţi şi femei, ca să facă cărămizi; printre care, unei femei care făcea cărămizi nu i se permitea să fie eliberată în ceasul naşterii, ci a născut în timp ce făcea cărămizi şi şi-a purtat copilul în şorţ*

6. şi a continuat să facă cărămizi. Şi Domnul li S-a arătat şi le-a încurcat vorbirea, după ce au construit turnul până la o înălţime de patru sute şaizeci şi trei de coţi.

7. *Şi au luat o sârmă şi au căutat să străpungă cerul, zicând:* „*Să vedem dacă cerul este făcut din lut, sau din aramă, sau din fier*.”

8. *Când Dumnezeu a văzut aceasta, Nu le-a permis, ci i-a lovit cu orbire şi cu tulburare de vorbire şi i-a făcut aşa cum vezi*.”

Al Treilea Cer

4.1. Şi eu, Baruc, am zis: „*Iată, Doamne, mi-ai arătat lucruri mari şi minunate; şi acum arată-mi toate lucrurile, de dragul Domnului*.”

2. Şi îngerul mi-a zis: „*Vino, să mergem mai departe*.” (Şi am pornit) cu îngerul din locul acela, o călătorie de aproximativ *o sută optzeci şi cinci de zile.*

3. Şi mi-a arătat o câmpie şi un şarpe, care părea să aibă două sute de pletre în lungime.

4. Şi mi-a arătat ***Locuinţa Morţilor***, a cărui înfăţişare era întunecată şi abominabilă. Şi am zis:

5. ”*Cine este acest dragon şi cine este monstrul acesta din jurul lui?*” Şi îngerul a zis: „*Dragonul este cel care mănâncă trupurile celor ce îşi petrec viaţa în nelegiuire şi se hrăneşte din ele.*

6. *Şi acesta este* ***Hadesul****, care şi el seamănă foarte mult cu el, prin faptul că bea şi el cam un cot din marea, care nu se scufundă deloc*.”

7. Baruc a zis: „*Şi cum (se întâmplă asta)?*” Şi îngerul a zis: „*Ascultă, Domnul Dumnezeu a făcut trei sute şaizeci de râuri, dintre care principalele sunt* ***Alphias****,* ***Abyrus*** *şi* ***Gericus****; şi din cauza acestora marea nu se scufundă*.”

8. Şi am spus: „*Te rog, arată-mi care este copacul care l-a dus pe* ***Adam*** *în rătăcire*.” Şi îngerul mi-a zis: „*Este viţa pe care a plantat-o îngerul* ***Samael****, pentru care Domnul Dumnezeu s-a mâniat şi l-a blestemat pe el şi planta lui, în timp ce, de asemenea, din această cauză, nu i-a permis lui* ***Adam*** *să o atingă şi, prin urmare, diavolul, fiind invidios, l-a înşelat prin viţa lui*.”

9. [Şi eu, Baruc, am zis: „*De vreme ce viţa a fost cauza unui rău atât de mare şi este sub judecata blestemului lui Dumnezeu şi a fost distrugerea primei creaturi, cum este acum atât de utilă?”*

10. Şi îngerul a zis: „*Întrebi corect. Când Dumnezeu a provocat potopul pe pământ şi a distrus toată făptura şi* ***patru sute nouă mii de uriaşi****, iar apa s-a ridicat cincisprezece coţi deasupra celor mai înalţi munţi,* ***apoi apa a intrat în paradis*** *şi a distrus fiecare floare; dar a îndepărtat complet fără margini vlăstarul viţei de vie şi l-a aruncat afară.*

11. *Şi când pământul a ieşit din apă şi Noe a ieşit afară din arcă, a început să planteze din plantele pe care le-a găsit.*

12. *Dar a găsit şi vlăstarul viţei de vie; l-a luat şi se gândea în sinea lui: Ce este atunci acesta? Şi am venit şi i-am vorbit despre el.”*

© Biblioteca Spirituală

13. Şi el a zis: „*Să-l plantez sau ce să fac? Din moment ce **Adam** a fost distrus din cauza lui, să nu mă ating şi eu de mânia lui Dumnezeu din cauza lui*.” Şi zicând: „*Să-l plantez sau ce să fac?”*

14. După aceste lucruri, s-a rugat ca Dumnezeu să-i descopere ce să facă în privinţa lor. Şi după ce a terminat rugăciunea *care a durat* patruzeci de zile şi după ce a cerut multe lucruri şi a plâns,

15. El a zis: Doamne, Te implor să-mi descoperi ce să fac cu această plantă. Dar Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Său ***Sarasael*** şi i-a zis: „*Scoală-te, Noe, şi sădeşte vlăstarul de viţă, căci aşa vorbeşte Domnul*: *Amărăciunea ei se va schimba în dulceaţă, blestemul ei se va preface în binecuvântare şi ceea ce este produs din ea va deveni sângele lui Dumnezeu; şi, după cum prin ea a obţinut rasa umană osânda, tot aşa, prin **Isus Hristos Emanuel**, vor primi în El chemarea cerească şi intrarea în rai*].

16. *Să ştii, deci, Baruc, că, aşa cum **Adam** prin acest pom a obţinut osânda şi a fost deposedat de slava lui Dumnezeu, tot aşa şi oamenii care beau acum fără săţiu vinul care este născut din el, păcătuiesc mai rău decât **Adam** şi sunt departe de slava lui Dumnezeu şi se predau focului veşnic.*

17. *Căci niciun bine nu vine prin ea. Căci cei ce beau din el ca să se sature fac acestea: fratele nu-şi îndură fratele, nici tatăl fiul, nici copiii părinţii; ci din băutura de vin ies toate relele: uciderile, adulterele, curviile, mărturiile mincinoase, furturile şi altele asemenea. Şi nimic bun nu se întăreşte prin el*.”

5.1. Şi eu, Baruc, i-am zis îngerului:

2. „*Doamne, te întreb un lucru. Fiindcă mi-ai spus că balaurul bea un cot din mare, spune-mi şi mie, cât de mare este pântecele lui?*”

3. Îngerul a zis: „*Pântecele lui este **Locuinţa Morţilor** (Hadesul); şi cât de mare este pântecele lui cât aruncă un plumb trei sute de oameni. Vino, dar, să-ţi arăt şi lucrări mai mari decât acestea*.”

6.1. Şi m-a luat şi m-a condus unde răsare soarele;

2. Şi mi-a arătat un car cu patru trăsuri, sub care ardea un foc, şi în car şedea un om, purtând o coroană de foc, (şi) carul (era) tras de patruzeci de îngeri. Şi iată, o pasăre zbura în jurul soarelui, la aproximativ nouă coţi distanţă.

3. Şi am zis îngerului: *Ce este această pasăre?* Şi el mi-a zis: *Acesta este păzitorul pământului.*

4, 5. Şi am zis: *Doamne, cum este el păzitorul pământului? Învaţă-mă*. Şi îngerul mi-a zis: *Această pasăre zboară alături de soare şi, desfăcându-şi aripile, primeşte razele sale de foc.*

6. *Căci dacă nu le-ar primi, rasa umană nu ar fi păstrată, nici nici o altă fiinţă vie.*

7. *Dar Dumnezeu a rânduit această pasăre pentru aceasta.”* Şi şi-a desfăcut aripile şi am văzut pe aripa ei dreaptă litere foarte mari, cât spaţiul unei arii, de mărimea a aproximativ patru litere de mii de modi;

8. şi literele erau de aur. Şi îngerul mi-a zis: *Citeşte-le*. Şi am citit

9. şi au sunat aşa: „*Nu mă scot pământul, nici cerul, ci aripi de foc mă scot*.”

10. Şi am zis: *Doamne, ce este această pasăre şi care este numele ei?* Şi îngerul mi-a zis: *Numele ei este **Phoenix***.

11. (Şi am zis): *Şi ce mănâncă?* Şi el mi-a zis: *Mana cerului şi roua pământului*.

12. Şi am zis: „*Oare pasărea excretă?*” Şi el mi-a zis: *Ea elimină un vierme, iar excrementele viermelui sunt scorţişoară, pe care o folosesc regii şi prinţii. Dar aşteaptă şi vei vedea* slava lui Dumnezeu.

13. Şi în timp ce vorbea *cu mine,* s-a auzit ca un tunet şi locul pe care stăteam s-a cutremurat. Şi l-am întrebat pe înger: *Doamne, ce este acest sunet?* Şi îngerul mi-a zis: *Chiar acum îngerii deschid cele trei sute şaizeci şi cinci de porţi ale cerului şi lumina se desparte de întuneric.*

14. Şi un glas a zis: „*Dătătorule de lumină, dă lumii strălucire!*” Şi când am auzit cântecul păsării, am zis: „*Doamne, ce este acest cântec?*” Şi el a zis: „*Aceasta este pasărea care trezeşte din somn cocoşii de pe pământ. Căci, aşa cum oamenii vorbesc prin gură, aşa şi cocoşul le spune celor din lume, în graiul său. Căci soarele este pregătit de îngeri şi cocoşul cântă*.

© Biblioteca Spirituală

7.1. Şi am zis: „*Şi unde îşi începe soarele munca, după ce cântă cocoşul?*”

2. Şi îngerul mi-a zis: „*Ascultă, Baruc: Toate lucrurile pe care ţi le-am arătat sunt* ***în primul şi al doilea cer****, iar în* ***al treilea cer*** *trece soarele şi dă lumină lumii. Dar aşteaptă şi vei vedea slava lui Dumnezeu.*”

3. Şi în timp ce vorbeam cu el, am văzut pasărea şi ea a apărut în faţă şi a crescut din ce în ce mai puţin,

4. *până când în cele din urmă* a revenit la dimensiunea sa completă. Şi în spatele ei am văzut soarele strălucitor şi îngerii care îi trăgeau şi o coroană pe mărgelul lui, a cărei vedere nu am putut să o privim şi să o vedem.

5. Şi de îndată ce soarele a strălucit, şi ***Phoenixul*** şi-a întins aripile. Dar eu, când am văzut o glorie atât de mare, am fost doborât de o mare frică şi am fugit şi m-am ascuns în aripile îngerului.

6. Şi îngerul mi-a zis: „*Nu te teme, Baruc, ci aşteaptă şi vei vedea şi apusul lor*.”

8.1. Şi m-a luat şi m-a condus spre apus; şi când a venit vremea apusului, am văzut din nou pasărea venind înaintea *ei* şi, de îndată ce a venit, i-am văzut pe îngeri şi i-au ridicat coroana de pe cap.

2, 3. Dar pasărea stătea epuizată şi cu aripile contractate. Şi privind aceste lucruri, am spus: *Doamne, de ce au ridicat coroana de pe capul soarelui şi de ce este pasărea atât de epuizată?*

4. Şi îngerul mi-a spus: *Coroana soarelui, după ce a trecut ziua, patru îngeri o iau şi o duc la cer şi o reînnoiesc, pentru că ea şi razele ei au fost pângărite pe pământ; mai mult, este reînnoită în fiecare zi*.

5. Şi eu, Baruc, am spus: *Doamne, şi de ce sunt oare pângărite razele ei pe pământ?* Şi îngerul mi-a zis: „*Pentru că vede fărădelegile şi nedreptatea oamenilor, adică curviile, adulterele, furturile, extorcările, idolatria, beţiile, crimele, certurile, geloziile, vorbirile de rău, murmurele, şoaptele, ghicirile şi altele asemenea, care nu sunt plăcute lui Dumnezeu. Din cauza acestor lucruri este pângărită şi de aceea este înnoită.*

6. *Dar tu întrebi despre pasăre, cum se epuizează. Pentru că, prin faptul că opreşte razele soarelui prin focul şi căldura arzătoare a întregii zile, se epuizează prin aceasta*. *Căci, aşa cum am spus mai înainte, dacă aripile lui nu ar ascunde razele soarelui, nicio făptură vie nu ar fi păstrată*.”

9.1. Şi după ce s-au retras, s-a lăsat şi noaptea şi, în acelaşi timp, *a venit şi* carul lunii, împreună cu stelele.

2. Şi eu, Baruc, am zis: „*Doamne, arată-mi şi mie, te implor, cum merge, unde pleacă şi în ce formă se mişcă*.”

3. Şi îngerul a zis: „*Aşteaptă*” şi îl vei vedea şi tu în curând. Şi a doua zi l-am văzut şi eu în formă de femeie, stând pe un car cu roţi. Şi înaintea lui erau boi şi miei în car şi o mulţime de îngeri la fel.

4. Şi am zis: „*Doamne, ce sunt boii şi mieii?*”

5. Şi el mi-a zis: *Şi ei sunt îngeri.* Şi din nou am întrebat: *De ce uneori creşte, dar alteori timpul descreşte?*

6. Şi (mi-a zis): „*Ascultă, o, Baruc: Cee ace vezi a fost scris de Dumnezeu*, *frumoas ca nimeni altul.*

7. *Şi la păcatul primului* ***Adam****, a fost aproape de* ***Samael*** *când a luat şarpele ca pe o haină. Şi nu s-a ascuns, ci s-a înmulţit, şi Dumnezeu S-a mâniat pe el, l-a asuprit şi i-a scurtat zilele.*

8. Şi am zis: „*Şi cum nu străluceşte el pururea, ci numai noaptea?*” Şi îngerul a zis: „*Ascultaţi: precum curtenii nu pot vorbi liber în prezenţa unui rege, tot aşa luna şi stelele nu pot străluci în prezenţa soarelui; căci stelele sunt pururea suspendate, dar sunt acoperite de soare, iar luna, deşi nu este afectată, este mistuită de căldura soarelui*.

© Biblioteca Spirituală

Al Patrulea Cer

10.1. Şi după ce am aflat toate aceste lucruri de la arhanghel, el m-a luat şi m-a condus într-un ***al patrulea cer.***

2, 3. Şi am văzut o câmpie monotonă şi, în mijlocul ei, o baltă cu apă. Şi erau în ea o mulţime de păsări de tot felul, dar nu ca cele de aici pe *pământ.* Dar am văzut un cocor *mare* cât boi mari; şi toate *păsările* erau mai mari decât cele din lume.

4. Şi l-am întrebat pe înger: *Ce este câmpia şi ce este balta şi ce este mulţimea de păsări din jurul ei?*

5. Şi îngerul a zis: *Ascultă, Baruc: Câmpia care conţine în ea iazul şi alte minuni este locul unde vin sufletele celor drepţi, când conversează, trăind împreună în coruri.*

6. Dar apa este ceea ce primesc norii şi plouă pe pământ, iar roadele cresc.

7. Şi i-am spus din nou îngerului Domnului: *Dar (ce) sunt aceste păsări?* Şi el mi-a zis: *Ele sunt cele care cântă neîncetat laude Domnului.*

8. Şi am zis: „*Doamne, şi cum spun oamenii că apa care coboară ca ploaie este din mare?*”

9. Şi îngerul a zis: „*Apa care coboară ca ploaie - şi aceasta este din mare şi din apele de pe pământ; dar ceea ce stimulează roadele este (doar) din această din urmă sursă*.

10. *Să ştiţi, aşadar, de acum înainte că din această sursă vine ceea ce se numeşte* ***roua cerului***.”

Al cincilea Cer

11.1. Şi îngerul m-a luat şi m-a condus de acolo în ***al cincilea cer.*** Şi poarta a fost închisă. Şi am zis: „*Doamne, nu este deschisă această poartă ca să putem intra?*”

2. Şi îngerul mi-a zis: „*Nu putem intra până nu vine* ***Mihail****, care ţine* ***cheile Împărăţiei Cerurilor****; dar aşteaptă şi vei vedea slava lui Dumnezeu*.”

3. Şi s-a auzit un sunet mare, ca un tunet. Şi am zis: „Doamne, ce este acest sunet?”

4. Şi el mi-a zis: „*Chiar acum* ***Mihail,*** *comandantul îngerilor, coboară să primească rugăciunile oamenilor*.”

5. Şi iată că s-a auzit un glas: „*Deschideţi-se porţile!*” Şi *le*-au deschis şi s-a auzit un vuiet ca de tunet.

6. Şi ***Mihail*** a venit, iar îngerul care era cu mine a venit faţă în faţă cu el şi a zis: „*Trăiască, comandantul meu şi al întregului ordin al nostru!*”

7. Şi comandantul ***Mihail*** a zis: „*Trăieşte şi tu, fratele nostru şi tălmăcitorul revelaţiilor pentru cei care trec prin viaţă cu virtuţi*.” Şi după ce s-au salutat astfel unul pe altul, s-au oprit. Şi l-am văzut pe comandantul ***Mihail*** spunând: „*Bună ziua şi ţie, fratele nostru şi tălmăcitorul revelaţiilor pentru cei care trec prin viaţă cu virtuţi.*”

8. Şi salutându-se astfel unul pe altul, s-au oprit. Şi l-am văzut pe comandantul ***Mihail*** ţinând un vas foarte mare; adâncimea lui *era cât* distanţa *de* la cer la pământ şi lăţimea lui cât *distanţa* de la nord la sud.

9 Şi am spus: „*Doamne, ce este ceea ce ţine arhanghelul* ***Mihail****?*” Şi el mi-a zis: „*Aici intră meritele drepţilor şi faptele bune pe care le fac, care sunt însoţite înaintea Dumnezeului ceresc*.”

12.1. Şi în timp ce vorbeam cu ei, iată că au venit nişte îngeri aducând coşuri pline cu flori. Şi i le-au dat lui ***Mihail***.

2. Şi l-am întrebat pe înger: „*Doamne, cine sunt aceştia şi ce sunt lucrurile aduse aici de lângă ei?*”

3. Şi el mi-a spus: „*Aceştia sunt îngerii (care) sunt peste cei drepţi*.”

4, 5. Şi arhanghelul a luat coşurile şi le-a aruncat în vas.

6. Şi îngerul mi-a spus: „*Aceste flori sunt meritele celor drepţi*.” Şi am văzut alţi îngeri aducând coşuri *care nu erau* (nici) goale, nici pline.

7. Şi au început să se vaite şi nu au îndrăznit să se apropie, pentru că nu aveau premiile

© Biblioteca Spirituală

complete.

8. Şi ***Mihail*** a strigat şi a zis: „*Veniţi şi voi, îngeri, aduceţi ce aţi adus*.” Şi ***Mihail*** s-a întristat foarte tare, şi îngerul care era cu mine, pentru că nu au umplut vasul.

13.1. Şi apoi au venit la fel şi alţi îngeri plângând şi tânguindu-se şi zicând cu frică: „*Iată cum suntem învăluiţi în nori, Doamne, căci am fost daţi în mâinile oamenilor răi şi vrem să ne îndepărtăm de ei*.”

2. Şi ***Mihail*** a zis: „*Nu vă puteţi îndepărta de ei, ca să nu biruiască vrăjmaşul până la sfârşit; dar spune-mi ce cereţi*.”

3. Şi ei au zis: „*Te rugăm, **Mihaile**, căpetenia noastră, mută-ne de la ei, căci nu putem trăi cu oameni răi şi nebuni, căci nu este nimic bun în ei, decât tot felul de nedreptate şi lăcomie*.

4. *Căci nu-i vedem intrând* [*deloc în Biserică, nici printre părinţii spirituali, nici*] *în vreo faptă bună. Dar unde este crimă, acolo sunt şi ei la mijloc, şi unde sunt curvii, adultere, furturi, calomnii, sperjururi, gelozii, beţii, certuri, invidie, murmure, şoapte, idolatrie, ghicire şi altele asemenea, atunci ei sunt lucrători la astfel de lucrări şi la altele mai rele*.

5. *De aceea, ne rugăm să ne îndepărtăm de ei*. Şi ***Mihail*** a zis îngerilor: „*Aşteptaţi până voi afla de la Domnul ce se va întâmpla*.”

14.1. Şi chiar în ceasul acela ***Mihail*** a plecat, iar uşile s-au închis. Şi s-a auzit un zgomot ca de tunet.

2 Şi l-am întrebat pe înger: *Ce sunet este?* Şi el mi-a răspuns: „***Mihail** chiar acum prezintă lui Dumnezeu meritele oamenilor*.”

15.1. Chiar în ceasul acela s-a coborât ***Mihail*** şi s-a deschis poarta; şi a adus untdelemn.

2. Cât despre îngerii care aduseseră coşurile *pline*, i-a umplut cu untdelemn, zicând: „*Luaţi-l, răsplătiţi prietenilor noştri însutit şi pe cei ce au făcut fapte bune. Căci cei ce au semănat cu virtuţie, cu virtuţie seceră şi ei*.”

3. Şi le-a zis şi celor ce aduceau coşurile pe jumătate goale: „*Veniţi şi voi, luaţi răsplata după cum aţi adus şi daţi -o fiilor oamenilor*.”

4. [Apoi le-a zis şi celor ce aduseseră coşurile pline şi celor *ce aduseseră* coşurile pe jumătate goale: *Duceţi-vă şi binecuvântaţi-i pe prietenii noştri şi spuneţi-le că aşa vorbeşte Domnul*: «*Voi sunteţi credincioşi în puţine lucruri, vă voi pune peste multe lucruri; intraţi în bucuria Domnului vostru*.»]

16.1. Şi întorcându-se, le-a zis şi celor care n-au adus nimic: „*Aşa vorbeşte Domnul: Nu fiţi trişti la faţă, nu plângeţi şi nu-i lăsaţi pe fiii oamenilor în pace!*

2. *Ci, fiindcă M-au mâniat în faptele lor, duceţi-vă şi provoaca-ţi invidie, mâniaţi-i şi provocaţi-i împotriva unui popor care nu este popor, un popor fără pricepere*.

3. *În plus, pe lângă acestea, trimiteţi omidă, lăcustă fără aripi, mucegai şi lăcustă comună, grindină cu fulgere şi mânie şi să-I pedepsiţi-i aspru cu sabie şi cu moarte şi pe copiii lor cu demoni*.

4. Căci n-au ascultat de glasul Meu, n-au păzit poruncile Mele şi nu le-au împlinit, ci au disprețuit poruncile Mele şi s-au înflăcărat faţă de profţii care le-au vestit cuvintele Mele.

17.1. Şi pe când vorbea el încă, uşa s-a închis şi ne-am retras.

2. Şi îngerul m-a luat şi m-a pus înapoi în *locul unde eram* la început.

3. Şi venindu-mi în fire, am dat slavă lui Dumnezeu, care m-a socotit vrednic de o astfel de cinste.

4. De aceea şi voi, fraţilor, care aţi primit o astfel de descoperire, slăviţi-L şi voi pe Dumnezeu, pentru ca şi El să vă slăvească pe voi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

© Biblioteca Spirituală